

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 343

гр. С., 14.04.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – С. в закрито заседание на четиринадесети април през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Анна Т. Трифонова

като разгледа докладваното от Анна Т. Трифонова Търговско дело № 20255500900274 по описа за 2025 година

Производството е образувано по искова молба от А. Н. Р., ЕГН: *****, с адрес: гр. С.З.**, чрез адв. С. П. от АК П. със съдебен адрес: град П., ** против „Ю.” АД, ЕИК: **, със седалище и адрес на управление: гр. С.** с цена на иска: 32 148,90 лева.

В срока по чл. 367 ал. 1 от ГПК ответникът е представил по делото отговор на исковата молба, с който оспорва твърдението, че ищецът има качеството на потребител по смисъла на параграф 13, т. 1 от ДР на ЗЗП при подписването на процесния договор за кредит. Посочва, че в закона не съществува презумпция, че дадено физическо лице действа като потребител, когато сключва договор за кредит. „Потребител“ е понятие, което има легална дефиниция в ЗЗП. В тази връзка твърди, че в случая не „Ю.“ АД трябва да докаже, че лицето е потребител и че редът за разглеждане на спора е по чл. 113 от ГПК.

Излага съображения и счита, че спорът изобщо не е подсъден на Окръжен съд - С., тъй като не попада в приложното поле на чл.104, т. 4 от ГПК, доколкото искът е с цена под 25 000.00 лева.

Счита, че доколкото не е доказана хипотезата на § 13, т. 1 от ДР на ЗЗП, то приложима е хипотезата на чл. 105 от ГПК: “Искът се предявява пред съда, в района на който е постоянният адрес или седалището на ответника”.

Посочва, че процесуалният закон императивно е разпоредил кои измежду всички различни по степен съдилища са материално компетентни да разгледат предявен пред съда спор за защита на накърнени материални права. Родовата подсъдност е абсолютна процесуална предпоставка и за нейното

спазване съдът е длъжен да следи служебно - арг. чл. 119, ал. 1 ГПК. Ето защо счита, че започнатото пред Окръжен съд - С. търговско дело му е неподсъдно, поради което същото подлежи на прекратяване и с оглед разпоредбата на чл. 118, ал. 2 ГПК следва да се изпрати на родово компетентния съд - в случая Софийски районен съд.

Заявява, че по отношение на посочения в исковата молба адрес на ищеца няма представени никакви доказателства, че се явява постоянен или настоящ, поради което го оспорва и твърди, че липсва специалната компетентност по чл. 113 от ГПК на съда, в чийто район се намира настоящия адрес на потребителя /не е доказано от ищеца потребителско качество/, а при липса на такъв - по постоянния.

Съдът като взе предвид данните по делото намира за установено следното:

Ищецът моли съда да признае за установено по отношение на ответната банка, че Договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта PLUS – ** е недействителен на основание чл. 22 вр. с чл. 10 ал. 1 от ЗПК, вр. с чл. 11 ал. 1 т. 9, т. 10 и т. 11, чл. 19 ал. 1 от Закона за потребителския кредит.

От изисканата справка от НБД "Население" се установява, че вписаните постоянен и настоящ адрес на ищеца А. Н. Р. са в град Х.**, община Х., област Б..

Настоящият състав намира, че са налице предпоставки за прекратяване на производството по настоящото дело и за изпращането му по подсъдност на Окръжен съд Б..

Съгласно чл. 113 от ГПК искове от и срещу потребители се предявяват пред съда по настоящ адрес на потребителя, а ако няма такъв – по постоянния адрес на потребителя. Разпоредбата на чл. 119, ал. 3 от ГПК регламентира възможността съдът служебно да повдига въпроса относно подсъдността по чл. 113 от ГПК. С оглед на обстоятелството, че настоящият адрес на ищеца А. Н. Р. е в град Х., област Б., където е и постоянният му адрес, съдът намира, че делото следва да бъде изпратено по подсъдност на Окръжен съд Б..

Легалната дефиниция на понятието потребител съгласно § 13, т. 1 от Закона за защита на потребителите предвижда, че потребител е всяко физическо лице, което придобива стоки или ползва услуги, които не са

предназначени за извършване на търговска или професионална дейност, и всяко физическо лице, което като страна по договор по този закон действа извън рамките на своята търговска или професионална дейност. С оглед на обстоятелството, че разпоредбите в Закона за защита на потребителите са приети в българското законодателство предвид Директива 93/13/ЕИО и предвид това, че според практиката на Съда на Европейския съюз качество потребител има всяко физическо лице, встъпващо в договорното правоотношение извън търговска или професионална дейност, съдът счита, че по предявения иск относно недействителност на Договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта PLUS – **, по който едната страна е физическо лице, то тази страна има качеството потребител.

Според приетото Тълкувателно решение № 3/23.02.2022 г. по тълк. дело № 3/2019 г. на ОСГТК на ВКС съдът следва да извърши преценка дали искът е предявен от или срещу потребител при съобразяване на легалната дефиниция на понятието потребител. С оглед на изложените от ищеца твърдения, че сключеният Договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта PLUS – ** е недействителен, съдът намира, че ищецът А. Н. Р. има качеството потребител и делото следва да бъде изпратено по подсъдност на Окръжен съд Б. при спазване на правилото по чл. 113 от ГПК.

Константната съдебна практика, установена от Върховния касационен съд е, че подсъдността по чл. 113 от ГПК не е регламентирана само за искове, предявени по Закона за защита на потребителите, а се отнася до всички хипотези на спорове между търговци и потребители – в този смисъл определение № 18/16.01.2020 г., постановено по ч. търг. дело № 2502/2019 г. на ВКС, определение № 241/05.04.2013 г., постановено по ч. търг. дело № 1395/2013 г. на ВКС, определение № 1019/09.11.2012 г. по ч. търг. дело № 783/2012 г. на ВКС, определение № 408/24.06.2014 г. по ч. търг. дело № 1206/2014 г. по описа на ВКС.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 118 ал. 1 вр. чл. 119 ал. 3 и чл. 113 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по т.д. № 274/2025г. по описа на Окръжен съд С..

ИЗПРАЩА делото по подсъдност на Окръжен съд Б..

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в едноседмичен срок от връчването му на страните пред Апелативен съд П..

Съдия при Окръжен съд – С.: _____